

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – NNN	2-3
Dopis z Třebíče	3-4
Reakce na dopis	4-5
Inovace P550	5-6
Sindibád 24 race	7
NA news	8-9
Let číslo 4	10-11
Je NA dobrý název?	12
Sindibádova cesta pátá	13
Nová aplikace pro oddíly a kluby	14
Po stopách...	14
Zápis z lednového jednání HKVS	15
Seminář K+K	16

***Nenávidíme mnoho lidí jen proto, že jsme příliš pohodlní
hledat možnost, jak je milovat.***

arabské přísloví

- (experimentální) stezka a Nováček – host Ondřej Kupka – Dick VRJ
- teze vodáckých doplňků

14:00

Praktické zaměstnání v bazénu

- do 15:00 přesun
- 3 pracoviště:
 - Záchrana na vodě, 1. pomoc, řešení nebezpečných situací – praktické ukázky s vysvětlením
 - Základní výcvik posádek v bazénu – náklony, nácvik eskymáků, opouštění lodi, jak se učíme nebát, výcvikové hry na vodě
 - Seznámení s novými trendy výstroje, záchranných prostředků, výzbroje (lodí, vest, pádel) – jejich výhody a nevýhody
- Mimo ukázek si budou moci účastníci řadu věcí vyzkoušet osobně.
- Od 18:00 volné plavání, v případě zájmu i plavecké závody, nebo praktické ověření získaných znalostí

Paralelně (pro starší a pokročilé příprava práce v sekcích)

20:00

Práce v sekcích

- výchovná (očekávaný výstup: teze vodáckých doplňků stezek podle nového věkového členění, event. Lodní knížka)
- závody, srazy (očekávaný výstup: kalendář akcí, resp. upřesnění pravidel pro rok 2008)
- lodní a technická (očekávaný výstup: Severka včetně ekonomie, úpravy P550)

Neděle 20.04.2008

8:00 Vyhlášení volebního sněmu vodních skautů

- Volební řád
- Kandidátní komise
- Místo a termín konání

9:00 Výstupy sekcí

11:00 Kapitánská vrba

PODROBNÁ PŘIHLÁŠKA A MAPKA MÍSTA KONÁNÍ BUDE DO KONCE ÚNORA ROZESLÁNA VŠEMI DOSTUPNÝMI CESTAMI K VÁM, BUDE UMÍSTĚNA NA WEBU I V DALŠÍ KAPITÁNSKÉ POŠTĚ.

Kapitánská pošta 2007/2008

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

*Je tradicí, že v měsíci únoru si nejvíce připomínáme jeho dvaadvacátý den, den narozenin světového náčelníka Roberta Stephensona Smytha Baden-Powella (*1857) a světové náčelní Olave Baden-Powell (*1889).*

Je tradicí, že jejich společné narozeniny jsou připomínány jednou jako den sesterství, jindy jako den zamyšlení. A právě to své zamyšlení chci dnes po Jezevčím způsobu zveřejnit:

Ano, (skoro) všichni známe životní příběh obou manželů B-P, známe jejich zapálení pro skautskou a skautskou výchovu (Majdo, nech mi tam to „k“). Někteří víme, že Robert zemřel 8. ledna 1941 v Nyeri v Keni, kde byl pochován pod náhrobek se skautskou značkou ☉, Olave že zemřela 25. 6. 1977 a je pochována rovněž v Keni. Málokdo však víme, jak se Robert B-P cítil v době počínající druhé světové války, v té době ne nejlépe se pro Británii vyvíjející a světové skautské bratrství utlumující bojem o život na frontě. Nevím také, zda a jak Olave B-P přijímala svět vážně rozdělený studenou válkou a někde i válkou docela horkou, plodící nové hnutí – hnutí hippie s drogami a nevázanou láskou.

Co však nevím vůbec, je to, co se děje kolem hrobu obou náčelníků dnes, v době zcela nekontrolovatelného násilí, mordování a beznaděje právě v Keni. V té Keni, ze které vidíme reportáže jen tehdy, když tam násilí a mrtví přesahují tisíce. Keňa je někde v Africe, někde daleko. Jenže Keňa nám nemůže být vzdálená, když tam máme hroby světového náčelníka a světové náčelní.

Máme je tam ještě vůbec? Vypadají ještě, jak si je chceme pamatovat? Máme nějakou šanci pomoci těm, pro které je v tento moment skautská myšlenka možná něčím zcela nadbytečným?

Ne, nejsem sentimentální. Jen si myslím, že máme povinnost myslet i na jiné děti, než naše zchoulostivělé, se sklonem k obezitě, milující virtuální střilečky, co se jim snažíme trochu nebo i víc podbízet, jen aby nám v tom skautování vydrželi.

Ne, nejsem sentimentální. Stále si listuji Baden-Powellově Skauting for Boys, co teprve po stu letech oficiálně vyšel česky v překladu Jirky Navrátila. Ó, tento skauting jde daleko za to chytání ryby na to, co jí chutná! Tento skauting vede k dobrovolně podstoupené námaze, k pochopení a uplatňování kázně jako prvku výchovy a hlavně k rytířství. A rytíř, panečku, ten byl opravdu věrný a oddaný a poslušný a ochráncem vdov a sirotků. A k tomu musel být zocelený nejen morálně, ale i tělesně.

Myslím si, že my vodní skauti máme šanci tyto ctnosti (tedy i tělesné a sebeovládající) vyzdvižovat, cvičit, rozvíjet, oceňovat a uplatňovat (jo, jo, někdy se tomu říká kompetence).

Budu rád, když i vy se 22. února zamyslíte nejen nad tím co a proč, ale také jak.

Vezír

Bratři (aneb NNN)

Při posledním rozhovoru jsem nehorázně naštvál Myšáka. Dozvěděl jsem se, že tento logistický mág převzal odpovědnost za týlové zabezpečení národního jamboree Klíč. I spadl mi kmének ze srdéčka, pak jsem zvedl telefon a během nějakých patnácti minut jsme vyřešili mnohé kolem zdravotního zajištění téhle akce. Došlo i na zabezpečení vodních aktivit. A tady jsem si dovilil uvtípnutí. Myšák nám slíbil motorovou loď. Jaká asi mohla být reakce po posledním Navigamu. Podotkl jsem, že loď přivítáme, ale kdyby měla benzín, byli bychom ještě raději. Ale už je to dobré, na ucho, u kterého jsem držel telefon, zase slyším.

Co akce, narazíme na požadavek, aby byla po celou přítomna sanitka. Na Orbisu to původně byly dokonce sanitky dvě. A mnoho úsilí nás stojí vymluvit štábu tuhle ideu. Já vím, pravidelně slyším, že bez sanit nebudou cizinci jako hosté. Že v zahraničí je zvykem, sanitku k dispozici mít.

Nevím, nebyl jsem na žádném cizím jamboree, ale slyšel jsem reakce holandských či francouzských účastníků Orbisu. Kupodivu, ač tam sanita nestála, bylo nám tvrzeno, že tak kvalitně zajištěné to u nich není. Vidíte cizinci, zas nám nebohým Čechům kecali. Zapřeli sanitky.

Ono vůbec je u nás zvykem se odvolávat tu na nejmenovanou cizinu, či tu na konkrétnější Evropu. Občas dokonce jsme lepší, než Evropa. To třeba když nám na tábor přišla hygienická kontrola. Znáte tu situaci: kuchyň pak záchody. Pravda, někdy v obráceném gardu. Kam že vyléváme chemické záchody? Inu vykopeme jámu a dál jsem nedořekl. Když se dáma o čtvrt hodiny později nadechovala, vskočil jsem jí řeči, ač to sám nesnáším. A zamával jsem papírem, který jsme při koupi záchodů obdrželi. Stálo tam, že vylévaná tekutina odpovídá požadavkům EU na ochranu životního prostředí. Další půl hodinu jsem se opět nedostal ke slovu.

Jak nám lžou dnešní úředníci, to si mnohdy netroufli ani komunisti. Vezměte si salám. V cizí obvykle nevidám, že by mi je balila prodavačka rukama v nevzhledné zapocené rukavici, kterou osahává kde co. Vždy doufám, že alespoň na toaletě ji sundá. Takových drobností je mnoho. A vše po nás chce imaginární Evropa.

Vraťme se k sanitkám. K čemu taková sanitka slouží? Jak by řekl skoro každý, jasně že k převozu pacientů. Ne že by to nebyla pravda. Jde o to, jakých pacientů. Mnohokrát jsem na nejrůznějších místech vysvětloval, že dnes sledujeme nejen rychlost, ale i komfort pacienta.

Takže se zužuje okruh chorob a nemocí, které lze transportovat laicky. Jasně, tady nejde o laický transport, ale o odvoz zdravotnickým prostředkem. Jenže tento prostředek je vybaven na převoz pacientů neakutních. Sedí v ní šofér bez léků, dlah a dalšího vybavení. Převozovou sanitkou můžete poslat nepohyblivou babičku z jejího bydliště do domova důchodců, ale pozůstalí u soudu vyhrájí, když jí povezete akutní infarkt do nemocnice. Od toho je tu ZZS. Stejně tak úrazy. Takže akutní stav, který nelze transportovat osobním automobilem, není ani pro převozovou sanitku. Respektive je jich tak málo, že není důvod, aby na místě sanita stále celou akci. Též jsme se setkali s názorem, tuším právě na Orbisu, že lze dohodnout poskytnutí sanitky zadarmo. Leč to je významný omyl. Je možné, že nám její cenu nikdo nenaúčtuje. Ale stejně někdo musí zaplatit šoféra, ujeté kilometry, amortizaci.

Akci co akci cítím potřebu některého zákazníka MASH postavit do latě. Zpucovat, seřvat, roztrhnout jak herynka či hada. (Mimochodem, trhání herynka byl jakýsi gryf, kdy rybou uchopenou za ocásek se škublo a maso odpadlo od páteře. Prý.) Na trhání ryby se rád podívám, za vynadání pacientu se nestydím. Nadávám v podstatě dvěma typům chorých, se kterými se setkáváme jak v ordinacích (a poplatky je neodstranily), tak na skautských akcích. Jedním takovým poddruhem homo patientis je jedinec, který příkulhá, nejlépe ve tři nad ránem, se slovy „Já si vyvrknul kotník, (.hnisá palec, zvracím mám vyrážku)“ a již po

několika dotazech zjistíme, že problém je starý tři, čtyři dny. V lepším případě začal několik dní před odjezdem na akci a postižený dosud nikde nebyl. Jak jsou poplatky u lékaře kontroverzním tématem naší veřejnosti, být po mém, tenhle by zaplatil i na skautské akci. A pohotovostních 90 Kč. A za každou kontrolu. Lidé si dodnes myslí, že zdraví je na poukaz a je povinností státu (= zdravotníků) napravit to, co sami zanedbali. A v takovém případě ten poplatek je směšně malá cena za blbost.

Býval v Liberci kolega na pohotovosti, který téměř každý takový případ léčil injekčně. A velmi vstřícně ještě, pokud pacient nebyl autem, zavolal taxi. Věděl totiž, že po jedné složce injekce pacient poměrně brzy usne, zatímco druhá je močopudná. Druhý typ k nadávání je častější na skautských akcích. Volný režim a skautské tykání často vede k tomu, že si nemocní a jejich doprovod neuvědomí, že MASH je zdravotnické zařízení. A v čekárně či na lůžkové části se chovají jako na aktivitách. Mnohdy až tak hlučně, že uvnitř neslyšíme při vyšetřování. Nebo bez ohledu na to, že na vedlejším lůžku leží člověk s vysokou horečkou. Bylo až ku podivu dost takových, které jsem na Orbisu a dalších akcích musel vykázat z okruhu ošetřovny.

NA ObRoku jsme hráli petanque. Pravda, bylo to v době, kdy účastníci byli mimo tábor na brigádách. Ale i to nám bylo vyčteno. Ne pořadatelé, ti ocenili práci, kterou jsme odvedli. Člověku, který to nezažil, se těžko vysvětluje staré vojenské (ale platné i na zdravotníky), voják buď leží nebo běží. Běžně nám stydne káva či jídlo, protože v jednu chvíli je klid až nuda a pak se tři hodiny smekáme jako motorové myši. A co hůř, když je ve službě klid, čekání na průsvih psychicky vyčerpává mnohdy víc, než když v něm stojíte po kolena. To ostatně znají i lidé ze SOS, kteří zajišťují ostrahu.

Pokud se někde setkáme pracovně, vezte že Záchraný tým je tu samozřejmě pro vaše zdraví, a oranžová trika nejsou tím hlavním, proč svou práci děláme. Ale prosím vás, uvědomme si ta tři N z nadpisu. Nechtějme naprosté nesmysly.

Jezevec

Třebíč, 3. 1. 2008

Vážení členové HKVS!

V souvislosti se stále aktivnější přípravou nového výchovného programu a metodiky vodních skautů bychom rádi vyjádřili náš názor a jisté znepokojení nad tímto procesem.

Zejména nás zarazí stanovené kompetence pro věkovou skupinu 12-13 let, prezentované v KP č. 3. Tyto „kompetence“ (ve skutečnosti však spíše zní již jako konkrétně stanovené úkoly) se nám jeví využitelné přinejmenším po jistých úpravách. Zdá se nám jako velmi prapodivné, že jsou tyto „kompetence“ téměř shodné s vodáckými doplňky staré stezky. Proč tedy děláme něco nového, když se o nic nového prakticky nejedná? Mohli bychom tedy mít i nadále starou stezku a nevynakládat zbytečné úsilí.

Experimentální stezky Junáka pro skautský věk udělaly správný krok k modernizaci českého skautingu. Proč se také vodní skauti neubírají cestou ne-li stejnou, tak alespoň podobnou? Proč vodní skauti při tvorbě svých doplňků nenavážou na dobrou a kvalitní práci, která vedla k vytvoření experimentální stezky? Proč přebíráme to staré a prakticky bez inovace to vydáváme za něco nového? Stará stezka obsahovala řadu věcí, které by děti měla učit spíše škola než skauting. Ten by podle našeho názoru rozhodně už neměl nutit děti k memorování nebo například nutnosti znát nejméně dva způsoby záchrany tonoucího. Mnohem důležitější přece je, aby vodní skaut dokázal v nebezpečné situaci ohrožení života správně zareagovat a pomoci. Z našeho okolí koneckonců neznáme mnoho vedoucích (jestli vůbec nějakého), kteří by staré doplňky praktikovali bez vlastních změn. Doplňky, které

nedovolí nikomu postoupit dál pokud nenašprtá morseovku, pokud nepřečte knížku s vodáckou tematikou nebo pokud neloví drobné předměty z hloubky po jeho bradu, tu přece už máme!!

Ke zmíněnému návrhu uveřejněnému v KP přidalo prosincové zasedání HKVS navíc požadavek disciplíny a kázně. Položil si ale někdo zásadní otázku, zda nějaké dítě vodácké doplňky vycházející z těchto zadání nalákají k plnění? Může dnešní mladou generaci přitahovat povinná četba, disciplína nebo znalost zásad vlajkové etikety?? Jistě, tyto věci k vodnímu skautingu patří, některé jsou také potřebné z hlediska bezpečnosti, ovšem je bezpodmínečně nutné upravit je do podoby přijatelné pro současné děti, pro mladou generaci. A právě v tomto ohledu převodu kompetencí do konkrétní podoby bodů stezky jsou naše obavy nejsilnější. Musíme přece dětem nabídnout takové vodácké doplňky, které je provedou vodním skautingem a budou je motivovat k vlastnímu zájmu o vodáctví a vodu. Doplňky, jejichž praktické plnění pro ně bude lákavým dobrodružstvím, poznáváním kouzla vodních sportů a ne jen plněním zadaných úkolů jako ve škole. Doplňky, které jim současně s disciplínou umožní prožívat radost z úspěchů týmové práce vlastní party. Doplňky, které je budou motivovat k vlastnímu rozvoji, které je budou zajímat a také které budou mít atraktivní formu. Tedy doplňky, které budou bavit děti a ne pouze některé činovníky (při veškeré úctě k nim).

Proč se nepokusit o to, navázat na dobré věci ve vodácké části staré stezky, vzít je ale jen jako odrazový můstek; pouze je nerecyklovat (jak je tomu v současném návrhu), ale nechat se jimi v některých bodech jenom inspirovat a vytvořit skutečně nové vodácké doplňky pro mladou generaci 21. století? Položil si vůbec někdo při stanovování „kompetencí“ otázku, jaké dovednosti, znalosti a schopnosti jsou dnes opravdu potřebné pro působení dítěte ve vodáckém oddíle a jeho rozvoj? Porozhlédl se třeba někdo po podobě vodáckých doplňků v zahraničí?

Nechceme jen kritizovat probíhající proces a naprázdno mluvit. Rádi nabízíme naši spolupráci při přípravě skutečně nové vodácké části stezky.

Koneckonců, o tom, že pouze nekritizujeme, ale chceme se na práci aktivně podílet, svědčí i náš návrh doplňků pro skautský věk z loňského roku, který byl diskutován i na jarním srazu K+K 2007 v Chroustovicích. Bohužel, tehdy mnozí ze zúčastněných absolutně netušili o probíhajícím procesu inovace skautské stezky, jejím rozdělení do 4 věkových stupňů, jejím praktickém zaměření apod. Náš návrh jsme ani tehdy nepovažovali za zcela ideální, sepsali jsme jej pouze jako příspěvek do debaty, která ovšem, jak se ukázalo, neprobíhala příliš efektivně. Následně náš návrh zřejmě padl pod stůl.

Byli bychom velmi rádi, kdyby se podařilo vytvořit vodácké doplňky, které budou existovat nejen na papíře, ale které se ve vodáckých oddílech budou skutečně plnit. Chtěli bychom, aby dovednosti, které děti při plnění stezky získají, mohly využít ve svém dalším praktickém vodáckém životě a zároveň by je jejich realizace opravdu bavila.

S vodáckým AHOJ!

vedoucí Šestky Třebíč,
PVS Žlutá ponorka

Obsah dopisu byl projednán na zasedání kapitanátu PVS Žlutá ponorka dne 11. ledna 2008, kde mu byla přítomnými vyjádřena podpora (viz zápis).

HKVS oznamuje:

- Od 1.1.2008 platí Řád vodních skautů, který poprvé od roku 1938 vymezuje v návaznosti na Organizační řád a systemizaci Junáka pojem vodní skauti.

Hlavní kapitanát vodních skautů zde má popsanou řídicí a metodickou funkci, následně se mění role zvláštní organizační jednotky Kapitanát vodních skautů, která je dána novým (již třetím) Statutem Kapitanátu vodních skautů.

O obou dokumentech Kapitánská pošta již informovala od léta, kdy se postupně upřesňoval jejich text. Proto je zde neuveřejňujeme, pouze upozorňujeme na jejich závaznost pro výchovné i organizační jednotky vodních skautů (po našem: oddíly a přístavy).

Jejich plné znění naleznete na

<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-1705/> - Řád vodních skautů

a

<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-11685/> - Statut KVS.

Mezi dokumenty souvisejícími s Řádem vodních skautů naleznete odkaz i na Organizační řád a systemizaci, nenajdete však odkaz na přílohu tohoto řádu s popisem funkcí, z nichž některé jsou specifické vodních skautů. Tuto přílohu naleznete na

<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-1129/>

- Odboru pro akreditaci vzdělávacích programů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR byla předána žádost o akreditaci kurzu Instruktor vodní turistiky. Pokud bude tento kurz akreditován jako náplň lesních škol a kurzů vodních skautů, bude možno s dekretem Kapitánské zkoušky udělit i osvědčení instruktora vodní turistiky.
- Při jednání HKVS se zpravodajem VRJ pro výchovu a vzdělávání br. Ondřejem Kupkou – Dickem byla dohodnuta možnost doplnění nových stezek o vodácké doplňky a současně vydání části experimentální stezky Nováček v „modré“ mutaci. Jarní sraz v Plzni by tak měl navázat na srazy v Opařanech a Vysokém Mýtě a posunout podobu vodáckých doplňků jednak v duchu experimentální stezky, jednak v duchu vodáckého uplatnění skautské výchovné metody. Již nyní promýšlejte, které vodácké doplňky lze přiřadit k jednotlivým bodům nové stezky a nového věkového členění, a které budou samostatnou vodáckou kapitolou. Protože jarní sraz bude věnován právě vodáckým dovednostem (jednak praktickému výcviku na vodě a ve vodě, jednak právě těmto doplňkům), měli by se jarního ústředního srazu kapitánů zúčastnit právě ti kapitáni a kapitánky, kterým není současná podoba vodáckých doplňků lhostejná (bratr Dick přislíbil účast na srazu). Toto je současně reakce na dopis přístavu Třebíč, který uveřejňujeme v této KP.

Vezír

~~*Jirka Ho Ld. Amateurs*~~

Inovace pramice P 550 pro lepší plachtění

V červenci Léta Páně 2007 se na vodách Orlického jezera sešla početná sešlost vodních skautů z několika přístavů za účelem táboření a hlavně plachtění na různě oplachtěných a upravovaných pramicích typu 550. A tak se plachtilo, tábořilo a vyměňovaly zkušenosti právě s plachtěním na našich pramicích 550. Když se sejde tak velká společnost, tak večer u táboráků samozřejmě padaly návrhy, jak by se měly pramice upravit a připravit na zdárné plachtění. Co hlava, to návrh a tak se přednesené náměty na chatě u Oskara pěkně seřadily, naskicovaly a prohovořily. Z těchto sedánek vyšly jako nejdůležitější tyto podmínky a náměty:

Posádky při silném větru sedí na návětrném bortu, což je značně nepohodlné, ba dokonce někdy i bolestné.

Úkol tedy zněl vytvořit lehce namontovatelnou a lehce snímatelnou bortovou sedačku:

-Bylo zjištěno, že pro instalaci kvalitních a snadno snímatelných sedaček je nutno zabudovat vnitřní lubovou lať.

- Zabudování lubové latě má tyto přednosti:
- Podélné vyztužení bortu.
- Možnost snadného uchopení lodě při přenášení, důležité zvláště u vlčat a mladších skautů.
- Jednoduché a spolehlivé uchycení nahoře zmíněných snímatelných bortových sedaček a otěžové rozporky.
- Nekomplikované přivázání bagáže a případných klekaček pro závodní jízdu v kleku.
- Navrhované úpravy lze také snadno uskutečnit i na starších pramicích typu 220.
- Také námořní tradice velí, že na každé lodi má být alespoň kus dřeva, aby loď (alespoň podle Efendiho) měla duši.
- Protože však každá teorie a návrh jsou jen "šedivý kus života, ale zelený strom života je praxe", - bylo uskutečněno následující:

Všechny zmiňované doplňky byly zhotoveny, namontovány na 550 a vyzkoušeny na Orlíku. Loď je momentálně zazimována na Oskarově chatě na Orlíku a tam je jí také možno (po dohodě s Oskarem) shlédnout.

Když nemohla být předvedena SEVERKA na SKARE 2007 na Seči (tak, jak bylo slíbeno na podzimním srazu K+K v Opařanech), bude inovovaná 550 předvedena na Seči na jaře 2008 na SKARE.

Při té příležitosti připomínáme našim skautským jachtařům, že letošní SKARE se jede ve dnech 30. dubna až 4. května 2008, naskočila nám na štěstí kumulace 1. máje s weekendem. Nezapomeňte se ale včas přihlásit!

Rovněž při SKARE 2008 na Seči (základna 7. přístavu VS Pardubice) by se mohli dohodnout zájemci na možnosti společné dodávky materiálu a doplňků formou pracovní instruktáže ("lodní tesařský kurs") v režii "servismanů Oldskautského klubu vodních skautů," což jest bývalý Oskarův "Yachtservis".

A protože bez názornosti by to bylo neúplné, podívejte se na nákres pramice 550, tak jak si to tvůrci představují. Upozorňujeme, že se jedná o instruktážní skicu, výkres není v měřítku, má vám poskytnout jen vizuální informaci o projektu.

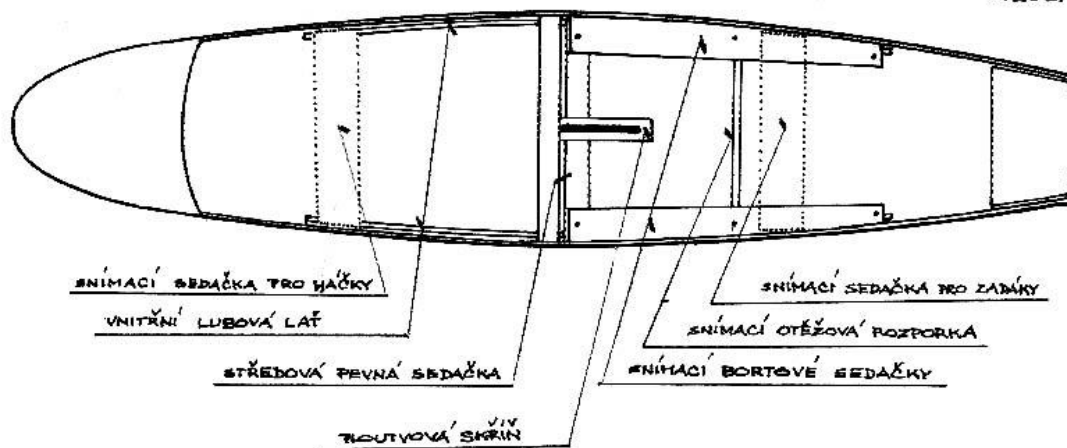
Původní článek a nákres byli uveřejněny na WWW stránkách, ale protože dost zájemců o úpravu nemá buď INTERNET nebo nemůže článek z WWW stáhnout, tak vše podle slibu uveřejňujeme i na stránkách KP.

Dotazy, mínění, kritiku a vše týkající se inovace pramice P550 posílejte prosím Oskarovi buď na e-mailovou adresu: RAKSOKADNAR@volny.cz nebo telefonicky: 220 512 571. Písemně na adresu: Ing. Otakar R a n d á k, Pod Královkou 1943/1 169 00 Praha 6.

Podle námětů z Orlíka (léto 2007) a Oskarovi realizace zpracoval A m a t e u r.

P 550 NOVÉ STAVEBNICOVÉ PŘEVEDENÍ

NAVRH: Standartní loď v.s. pro II. skautské století.

SINDIBÁD 24 RACE

27 námořních mil

2008

Sraz: pátek 23.5. od 18:00 v kempu
Popelíky

Start: 24.5. v 10:00 z pláže kempu

Cíl: Temešvářský most 25.5. do 10:00

Přistání po projetí cílem v kempu **Temešvár**

Trasa závodu: Popelíky, Velký vír, Orlík, Zvíkov,
Svatá Anna, Zvíkov, Červená, Temešvár

Pravidla:

Závod je určen pro pramice s oplachtěním do 7m²

Počet členů posádky není omezen s tím, že alespoň
jeden člen posádky dovršil věk 18let

Na lodi lze vézt pouze 2 pádla

Kromě povinného plachetního úseku, Popelíky-Orlík
je na uvážení posádky, zda bude plachtit,
nebo pádlovat

Plachetní úsek bude definitivně určen podle
meteorologických podmínek

Na trase bude umístěno 5 kontrol, u kterých každá
posádka přistane a nechá si orazítkovat proplutí

Odpočinek, přistávání ke břehu a případný spánek, je
na uvážení posádky.

Každá loď bude dostatečně vybavena proti potopení a
celá posádka bude mít za plavby záchranou vestu a dva
funkční mobilní telefony

Startovné 75Kč za osobu

Přihlášky a informace:

Přihlášky zašlete do 30.dubna na E-mailovou adresu:
bocman@cbox.cz

Podrobné informace obdrží přihlášené posádky el.
Poštou, kontaktní tel. 602 728 690

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

NEWS

Jak jsme plesali Neratovice 18. – 20.1.2008

Je již tradicí, že Námořní akademie zakončí svůj ročník na vodáckém bále. Po několik let posádka lodi Walrus skotačila na Plese Flotily Liberec, ale loni plula více na jih, zkusila ples Přístavu Neratovice, kde se jí zalíbilo natolik, že sem zavítala i letos.

Není se čemu divit. Zajisté platí – co je malé to je hezké. A nejinak je tomu i u Neratovic. Malebné chemické město opět překvapilo účastníky, kteří sem zavítali poprvé. Podivovali se napodobenině Stonehenge hlásající „Miluji“, která stojí na největším kopci v Neratovicích, z údivu nevycházeli ani při cestě přes náměstí, jehož prostředkem se prohání jednovagónový motorový vláček. Největší úspěch ale sklidila již loňskými návštěvníky opěvovaná francouzská restaurace Dřevěná kočka, jejíž sladkým a slaným palačinkám neodolá snad žádný námořník.

Už v pátek večer to v budově SOA Neratovice, zvané fara, bzučelo jako v úle. Sjížděli se kadeti, bocmani a důstojníci ze všech koutů republiky. Z části první jmenované skupiny bylo cítit trochu napětí, protože mezi kadety bylo dost těch, kterým se na Čekatelských zkouškách moc nezadařilo, a tak je tento víkend čekaly zkoušky opravné. Na kadety sedící nad

otevřenými skripty, učící se definice z práva a snažící se vyznat v cestovních příkazech jste narazili všude. Dokonce i na toaletě. Další skupinkou byl nový přípravný tým Námořní akademie. Trochu se nám změnilo jeho složení, zase nám trochu omládl, ale určitě je plný nápadů a nenaplněných přání, takže se budoucí kadeti máte na co těšit :-).

V sobotu ráno se se vstáváním nijak zvlášť nespěchalo. Zkoušky začínali až v deset hodin, protože se čekalo, než dorazí všichni, co se jich zúčastní. Pak se již hrstka kadetů a s nimi zkoušející komisaři odebrali do klubovny Přístavu Neratovice, kde opravné Čekatelské zkoušky probíhaly. Kolem druhé hodiny odpolední bylo už po všem, a nad nervózními kadety byl vynesena ortel. Všichni, až na jednoho, Čekatelskou zkoušku úspěšně složily. A to byl důvod k pořádné večerní oslavě :-)

Ale ani ti, co zrovna neopravovali zkoušky, se rozhodně nenudili. Před farou nacvičovali kroky cha-chy a ostatních společenských tanců. To aby večer na plesě pořádně zazářili. A ti, co si svůj taneční um chtěli nechat až navečer, se oddávaly radostem deskových her, zvlášť oblíbené byli Aktivita 2.

Večer to Námořka na plesě pěkně rozjela. Obsadila téměř 40 míst ze 130 prodaných, takže byla nepřehlédnutelná. Zejména Roman, který je tak trochu novinofil a po celou Námořku nám dokazuje, co se z nich dá všechno udělat. Na letní části si z nich vyrobil karnevalovou čepičku. Na prvním víkendu NA to byl pro změnu lehce hořlavý lampion, a na ples se ozdobil kravatou z novin. Možná někteří z nás byli trochu zklamaní, protože očekávali celé sako z novin, ale Roman to do příště určitě napraví. NA se zúčastnila také každé soutěže, a na každé zabodovala. V první – tažení kánoe s pasažérem po dřevěných kulech, vyhrála těsně, a z výhry se radovala tak, že loď mírně zdemolovala. V druhé – prošlapávání balónků, bocman Luďa vyhrál, stejně jako loni, spolu s Fretkou volné lístky na příští ples, kde ho pevně doufám, někdo porazí, jinak by to už bylo podezřelé :-).

Ples se Přístavu Neratovice opravdu vydařil. Místo předtančení na parketu řinčely zbraně, kradly se měšce a sváděli pocestní. Nechápete? Vystoupila zde totiž skupina historického šermu Armatus, v jehož řadách se nachází i pár členů přístavu. Soutěže byly nové, napínavé a o velice lákavé ceny. Lístky na tombolu byly opět rychle vyprodané, a většina se domů vracela obtěžkána nějakou tou výhrou.

Kapela, stejně jako loni, hrála naprosto skvěle, člověku se až nechtělo z parketu. Není divu, že posádce Námořní akademie se zde moc líbilo, a tak se nás Neratovice asi nezbaví ani příští rok. :-)

Plesem už opravdu skončil i ročník Námořní akademie 2007. Loučení bylo sice smutné, ale my pevně věříme, že to není naposledy, co se vidíme. Určitě uděláme sraz, a před námi je spousta velkých akcí, jako je např. Klíč, kam většina z kadetů zavítá jako service team. Doufám, že se letošním kadetům kurz líbil, že na něj budou mít jen krásné vzpomínky, a že nové kamarádství jim vydrží co nejdéle.

Loď Walrus jen na chvíli zakotví, aby opravila palubu, dobrala zásoby, naverbovala posádku a v létě se vydala na další plavbu. Chceš-li být na její palubě, nezapomeň se přihlásit. Přihlášku najdeš jak na stránkách

HKVS, tak i na zaktualizovaném webu NA: <http://namorniakademie.wpr.cz/> Nezapomeň, uzávěrka přihlášek do ČLK VS Námořní akademie je **29.2.2008!!!**

Pumpa

Otakar Batlička
Úprava Amateur:

LET ČÍSLO 4

„Celou cestu jsem měl dojem, že vedle mne někdo sedí a chvílemi jsem se bál podívat na sedadlo vedle sebe.....“ vypravěč se odmlčel. Všichni kolem stolu v kantině letiště mlčky a vážně naslouchali.

Byla to skutečně strašidelná historie.

Celý dnešní let číslo 4 byl zlý. Když druhý pilot a současně mechanik nahazoval vrtuli, uklouzl a v příští vteřině odlétl od letadla s roztrženým ramenem, zasáhl jej list vrtule a při převozu do nemocnice zemřel.

Po této kruté události letěl s poštovním letadlem pilot Farský. A jak právě kamarádům vyprávěl, měl zlou cestu. Jakoby vedle něj na pravém sedadle seděl stále jeho kamarád tak, jak dříve sedával!

„Byl jsi rozrušen, to je vše... Já na žádné duchy nevěřím, mně se něco podobného ještě nikdy nestalo!“ prolašoval jeden z přítomných, pilot Wing.

„Pan Wing“ ozvalo se z místního informačního systému, „pan Wing do kanceláře k briefingu a připravit se k odletu.“

Pilot Wing se loučil s kamarády a jeden z přítomných za ním zavolal: „Dej pozor na pravé sedadlo!“ Wing se s úsměvem obrátil: „Měl jsem na palubě již všelijaký náklad, tak proč bych nemohl jednou svézt také nějaké strašidlo – ale strašidla jsou jen na starých hradech a ne v letadlech.“

Po briefingu v kanceláři odešel Wing se skladníkem do hangáru, kde byly shromážděny pytle s poštou a hromady balíků určených k dopravě do nejrůznějších měst Číny.

„Tak, co pro mne máte?“ dotazoval se pilot. „No, budete mít na palubě nebožtíka“ odpověděl skladník a ukázal na dlouhou, bílou rakvi podobnou bednu.“

„Co to, člověče mluvíte! Nebožtíka?“ nechápavě se doptával pilot Wing.

„Ano, pane. Včera zemřel v Singapuru čínský obchodník pan Wu-Ling a jeho příbuzní chtějí, aby byl podle čínských zvyků pohřben ve své domovině – Číně. Vy jej vezmete letem 4 do Hongkongu.“

„Tak to je čím dále tím roztomilejší! Mít nebožtíka na palubě a letět s nešťastnou čtyrkou,“ ušklíbl se Wing.

Za necelých patnáct minut již hučí motory poštovního letadla vysoko na obloze. Je krásná hvězdná noc, pilot drží klidnou rukou řídicí páku (knipl) a krátí si dlouhou chvíli pískáním nějaké veselé písničky, i když to, že za ním leží v dlouhé bílé bedně mrtvola ctihodného pana Wung-Linga nevzbuzuje právě veselost. Pod dojmem povídání na letišti si pilot představuje, že by se vedle něj objevil duch zabitého mechanika? K smíchu! Ale přes to pilot se rychle podívá na prázdné pravé sedadlo. Nic.

„Mám samozřejmě hloupé myšlenky. Ten mrtvý syn Nebeské říše je rád, že ho odváším do země otců.“

Wingovy úvahy a přemýšlení jsou najednou přerušeny! Co to bylo? Pilot napíná sluch.....Přes dunění motorů se mu zdá, že tam vzadu něco zasténalo. Něco jako bolestný vzdech.

Sluchový klam? Asi.

Ale ne, vyloučeno – Ted' opět! Tentokrát pronikl hlukem motorů jiný zvuk, něco jako pronikavé vřískání.

Wing otáčí hlavu a zahledí se za sebe. Nic se tam nehýbá! Bílá, dlouhá bedna leží klidně upevněna provazy k podlaze kabiny.

Wing se neklidně otáčí zpět – pojenou mu cosi padá na hlavu! Letec pouští řízení a zachytí předmět oběma rukama. Letadlo se prudce zakymácí.

„Ke všem čertům, copak blázním? Vždyť je to můj vlastní kabát, vrtím se na sedadle a přetrhl jsem poutko,“ uklidňuje sám sebe Wing a rychle sahá po řídicí páce, aby uvedl letadlo do správné polohy. Ale v tom zase ten zvuk! Tentokrát to bylo vzteklé zaječení. Na Wingově čele vyrazily krůpěje potu.

„Sakra, co se to se mnou děje? Tahle cesta mne připraví o rozum a to mám ještě půl hodiny letu před sebou...Nouzově přistát. Ale kde, když pode mnou je jenom moře? Chlapci na letišti měli pravdu, když říkali, že se čtyrkou to není v pořádku.“

Wing se snaží uklidnit své nervy, ale marně. Řídí letadlo jako ve snu a celá jeho mysl je soustředěna k hrůzné zásilce za ním.

„Snad byl Wung-Li jen zdánlivě mrtev, během cesty nabyl vědomí a nyní se snaží dostat z těsné bedny a volá o pomoc ve strachu, že bude zaživa pohřben.“

Ale tuhle myšlenku pilot okamžitě zavrhuje. Jistě by se v těsné bedně dávno udusil. Ale co tedy ty příšerné zvuky?

Ještě čtvrt hodiny do přistání.

Pilot strnul... Strašněji než před tím k němu doléhají zvuky z kabiny. Příšerný, nelidský řev dere se k sluchu pilota zachváceného hrůzou. Wing tiskne řídicí páku a nutí letadlo k sestupu. Prolétává mračny a dole šikmo před ním se objevují první světla pevniny. Konečně Hongkong! Vidí rozsvícená světla přistávací dráhy a aniž by odhadoval vzdálenost nebo věnoval pozornost přístrojům sestupuje prudce na dráhu. Kola podvozku prudce narážejí na zem, letadlo má ale ještě přílišnou rychlost, takže se stroj odráží a znovu asi po 50 metrech dosedá tvrdě na dráhu. Pilot Wing má ještě tolik síly, že jako ve snách vypíná zapalování a brzdi.

Před budovou letiště několik úředníků a mechaniků pozorují s obavami tvrdé přistání poštovního letadla linky čtyři.

„Co to ten Wing vyvádí? Vždyť tu mašinu rozmlátí! Takhle jsem viděl přistávat za války, ale to byl trup rozstřílen kulometem,“ diví se jeden z mechaniků.

Všichni běží s obavami k letadlu, s garáží vyjíždějí hasičské vozy a sanitka. Letadlo se po několika skocích zůstává konečně stát a než se všichni doběhnou ke stroji otevírá se pilotní kabina a z ní vrávoravě vystupuje na smrt bledý Wing.

Wingu, člověče, jak to přistáváte? Už, už jsme vás viděli koly vzhůru a hořet! Jakou jste měl cestu? Máme tady pro vás z vašeho letiště radiogram. Jsou tam ale pěkní popletové. Dali vám totiž na palubu místo toho mrtvého Číňana zásilku, která měla jít do Milána. Pěkně to zvorali.“

Pilot Wing si otírá zpcené čelo a tiše přihlíží. Zřizenci vytahují z letadla dlouhou bílou bednu a odstraňují z ní dřevěný poklop. Objeví se železná klec a z ní se na svět udiveně dívá – párek statných šimpanzů!!

Vysvětlivky:

Nahazoval vrtuli – Stará letadla neměla elektrický startér a motor se ručně nahazoval prudkým trhnutím vrtule. Některá malá letadla se takhle startují dodnes. I dnes dost nebezpečné.

Kapitán letadla nebo první pilot sedí vždy na levém sedadle. Na pravém sedadle sedí druhý pilot.

Knipl – v letecké hantýrce řídicí páka letadla.

Nebeská říše – Číňané tak rádi nazývají svoji vlast.

Briefing - předletová příprava leteckých posádek. Probere se trať letu, meteosituače, předpokládané překážky, srovnání času, zkratka vše potřebné pro zdárný let. Výraz "briefing" se používá i při poradách před startem jachtařského závodu.

Je Námořní akademie dobrý název pro ČLK VS?

Když jsem se pracně probíral dokumenty na webových stránkách Junáka, s úžasem jsem zjistil, že nejdiskutovanějším tématem na křižovatce je téma v nadpisu tohoto článku.

Úžas nezpůsobilo téma samo, ostatně pro frekventanty všech ročníků NA úsměvné, ale fakt, že se stejně jako nám vodákům dobře známá pobřežní invazní rostlina křídlatka japonská neustále vrací a bují.

Kousek z původního textu:

- Název NAMORNI AKADEMIE je normalni u SKUTECNE namorni akademie,ale ne u „radobybyli namornici“ kteri si myslí ze tím ze budou mít „NAMORNI“ se take stanou „morskými vlky“ osobne mi to pripada trochu nafouknute a mirne smesne! Kdyz se chce v cz delat nejaka sk.akademie tak by byl korektnější název Skautska vodacka akademie.....To by byl název, který by nikoho nepletl a nepredstíral by neco co není! Pripadne pokud by nekdo chtel jít na SKUTECNOU namorni akademii ma možnost se prihlásit na pr. na italske v Livorno(tam to tak trochu znam) <http://www.marina.difesa.it/...ne/index.asp>

Omlouvám se, víc jsem toho nestáhl a původní celý text se mi hledat nechtělo. Reakce, které následovaly, si na Křižovatce může najít každý sám. Ovšem nedalo mi to a do konference jsem také přispěl:

- Ahoj, zde někdo přímo z Námořní akademie. Je tomu bez dvou týdnů dva roky, kdy jsem na velmi podobnou Hathiho výtku reagoval takto (a měl jsem to za vysvětleno):

Vezír: Proč tolik přísnosti? Skauting je hra. Každá lesní škola, kurz, tábor včetně Navigamus má libreto. Ostatně se to celé jmenuje Čekatelský lesní kurz vodních skautů Námořní akademie. A Azimut, jeden z lektorů, je původním povoláním námořním důstojníkem s titulem ing. a několikaletou praxí. ČR moře nemá, ale ČSR měla do vytunelování 14 námořních lodí. Více úsměvna, prosím. =V=

Zde se omlouvám za dvě nepřesnosti:

Jednak autorem výtky není Hathi, ale Hathy, jednak to nebylo bez dvou týdnů dva roky, kdy jsem zareagoval, ale dva roky bez jednoho týdne.

Prostě jsem přesvědčen, že hra na Námořní akademii má své místo, je podpořena skautskou metodou citovanou ve stanovách Junáka (symbolický rámec, atd.) a hlavně je tak životná, že každoročně přivádí kadety dychtivě poznat, jestli je to taková dřina a pakárna a sranda a citovno a naučno, jak se proslýchá. Ostatně my, skauti, také už nejsme těmi stopaři, zvědy, spojky a branci, jako ti dávní kluci z Mafekingu. My dnes myjeme okna autům a sbíráme na školu v Africe a jdeme se poplácat po ramenou na Jamboree a chceme být slušní, možná i užiteční (copak ta reklama na Policii ČR, není on ten kluk, co brání čokoládu toho menšího, není on skaut?), ale schopných průzkumníků abys pohledal.

Toto je můj názor, který sděluji veřejně, ale nebudu reagovat na případné námítky. Neumím hrát mariáš a proto se mi nechce uplatňovat flek – re – tuti – boty - ...

Ostatně, vyjdou-li dobře záměry, budou mít kapitáni a kapitánky možnost v rámci admirální plavby (he, kujóni, zase nějaký název, který je podezřelý!) složit zkoušky pro kapitánský patent v Chorvatsku česky a podle. Podle české metodiky, samozřejmě.

Vezír

Sindibádova cesta pátá

Když jsem jednou v přístavu uviděl novou loď, nedalo mi to, abych nevzal vhodné zboží a znovu neodplul. Plavili jsme se mezi ostrovy a prodávali a nakupovali, až jsme přistáli u jednoho ostrova, kde kupci našli něco, do čeho tloukli kamením. Bylo již pozdě jim to rozmluvit – právě rozbili vejce ptáka Ruchcha. Ten se i se samicí dopálil, oba vzali ohromné kameny a házeli na loď, až ji rozbili. Jen já se zachránil na trámu.

Vyvrhlo mne to na nějakém ostrově, na němž jsem objevil čerpadlo. "Kde je čerpadlo, tam jsou lidé," řekl jsem si a hledal, až jsem spatřil starce oblečeného jen v listí. "Dones mne k tomu čerpadlu," požádal mne. "Co by ne," vzal jsem ho na záda. Jenže sotva jsem si ho naložil, posadil se mi pohodlně za krkem, objal nohama a kopal a vůbec neslehl. Nohy měl černé a drsné jako buvolí kůži a mně se vůbec nepodařilo ho setřást. Musel jsem ho tak nosit po ostrově, česat mu ovoce a žít tak jako v poutech ve dne v noci.

Po čase jsem si všiml suchých tykví, které jsem naplnil hrozny a nechal na slunci zkvasit. Já to pil, aby se můj osud zdál snesitelnější. "Co to piješ?" ptal se můj trýznitel. "Zkus to," nabídl jsem mu. Pil, až se opil a jeho sevření povolilo. Utekl jsem mu a zcela chud jsem přišel do nějakého města, jehož obyvatelé byli trýzněni ohromným množstvím opic. Jeden muž mi poradil: "Vezmi si tento pytlík, naplň kamením a pojď se mnou." Došli jsme za město do sadů, na jejichž stromech seděly stovky opic. Házeli jsme po nich přineseným kamením a ony po nás na oplátku ořechy a ovocem. Plody jsme posbírali do pytlíků a pak ve městě prodávali. Já prodával jen ty horší a lepší jsem schovával. Když jednoho dne vplula do města loď, jejíž kapitán sháněl ovoce a potravu pro posádku, měl jsem nejlepší já. Místo peněz jsem chtěl, aby mě vzali s sebou. A pak jsme přistáli u ostrovů pepře a já jej vyměnil za své hrozny. A u jiných ostrovů pro mne potápěči za pár kokosových ořechů vylovili perly, takže když jsem doplul do Bagdadu, vydělal jsem na tom čtyřnásobně.

Rozbité vejce ptáka Ruchcha – jistě najdete něco, kde se člověk podepsal na přírodě. Anebo naopak nalezneme věci svědčící o životě - vývržky sov, hnízda břehulí, škeble načaté vydrou, peří, skořápky vajec, ohlodky a okusy, ...

Únik před Ruchchovými – jestliže máte k dispozici dost vysoký most, proplouvejte pod ním a Ruchchy nechte z mostu svrhovat "kameny" – nejlépe gumový míč nebo plovací vestu nebo něco stejně málo nebezpečného.

Čerpadlo mořského starce - sestrojte obyčejné vodní kolo - dětský mlýnek v rozsoše dvou větví.

Mořský stařec – varianty nejrůznějších zápasů od zápasu dvou jezdců nesených za krkem až po různé formy úchopů a úpolů. Dbejte na jasně vymezený prostor, čas a způsob okamžitého přerušování zápasu, stává-li se nebezpečným.

Sběr ořechů opičím způsobem – hody a vrhy kamínky kamkoli do koše nebo do volně zavěšených terčů. Máte dost ponožek? Stočte je do míčku a házejte jimi po opičácích ve větvích. Pozor, vždy se několik ponožek nenávratně ztratí. Proto mějte raději oddílové míčky z papíru nebo hadráky. Kdo je vyráběl, bude k nim mít větší citový vztah a bude je hledat pečlivěji, než ponožky koupené mámou.

-V-

Převzato z webu: WWW.RAFT.CZ, zaslal Čajda

Nová aplikace pro oddíly a kluby

Na webu RAFT.CZ byla spuštěna nová služba pro oddíly, kluby nebo party nadšenců. Vodáci jsou v tomto směru hodně "izolováni" do jednotlivých svazů a nově vznikající kluby často ani netuší, co jim který svaz může nabídnout a proč by do něho měly vstupovat. Na internetu též nenajdete ani seznamy vodáckých svazů a seznamy oddílů jsou spíše výjimečné s omezením na příslušnost k určitému svazu. Již několikrát se mi stalo, že mě někdo žádal, abych mu pomohl najít vodácký oddíl v konkrétním městě, jelikož nikde není globální seznam.

Pro zaregistrování stačí uvést základní údaje o oddílu a pak budou přístupné i další možnosti, než jen uvedení v seznamu. Bude záležet na konkrétních osobách, jestli dokáží využít a aktualizovat informace spojené s jejich činností. V tomto směru jim raft.cz nabízí představení klubu a jeho činnosti, zároveň si mohou kluby vytvářet vlastní diskusní fórum. Dále si mohou sami zadávat a aktualizovat údaje o jejich akcích pořádaných pro veřejnost v kalendáři akcí. Zde byla nově spuštěna služba dotazu na akci, která ho automaticky přepoše na e-mail registrovaného klubu, který akci pořádá.

Další možností je zadat nekomerčně vedené zájezdy. Mnoho klubů vyráží na české, evropské či světové řeky a přitom umožňují nečlenům účast na nich. Ne vždy se podaří naplnit požadovaný počet lidí a tak nabídka ostatním vodákům je častá.

V současné době to vše běží v testovacím režimu, kdy se jednotlivé seznamy budou teprve plnit. V případě nápadu na rozšíření aplikace o nové, pro oddíly zajímavé, informace budeme rádi za jejich sdělení.

Petr Ptáček

Po stopách Sindibádových

Mořeplavbu provázejí od samých počátků dobrodružné námořní příběhy. Naslouchali jim se zatajeným dechem již staří Egypťané pře půl čtvrtým tisíciletím. K nejkrásnějším námořním příběhům patří vyprávění o sedmi dobrodružných plavbách Sindibáda, námořníka z Knihy tisíce a jedné noci. Plavby, jejichž východiskem byla jihoirácká Basra, zavedly našeho hrdinu do východní Afriky, Indie, Číny, na desítky neznámých ostrovů.

Sindibádovy příběhy se opírají o starou tradici arabského mořeplavectví, kterou zaznamenali již ve 4. století př. n. l. průzkumníci loďstva Alexandra Velikého při Perském zálivu. Jihoarabští Sábejci měli námořní styky s Indií a Čínou od 1. století n. l.; potvrzují to archeologické nálezy. Sindibádovy příběhy vycházejí z reality a nesmí nás mást řada fantazií jako ostrov, který je vlastně velrybou, obrovský pták Ruch, jenž krmí mláďata slony, země obrů, ostrovy divokých sekt, atd. Jsou to běžné představy pověřivých námořníků, lidí bez větších znalostí zeměpisu a přírodopisu; ostatně víru v mořské příšery najdeme i koncem evropského středověku.

Britský vědec Tim Severin se v listopadu 1980 pustil s 25 výzkumníky a arabskými plavci na arabské tradiční lodi typu dhau po stopách Sindibádových.

Loď byla dlouhá 27 metrů a její desky byly spojeny celkem 640 kilometry vláken z kokosových ořechů. Výprava vyplula z Maskatu a po téměř roční plavbě se přes indický Kalikat, srílanskou Gallu a další zastávky dostala do Kantonu.

J. B. Vodák: Příběhy sedmi moří; NADAS Praha 1989

Zápis ze 7. zasedání HKVS, které se konalo dne 15. ledna 2008

Přítomni: Majda, Vezír, naJa

Ostatní sklála chřipka.

Telefonická konzultace: Bimbo, Myšák

1. Hospodaření:

Rozpočet KVS v roce 2008 může být vyrovnán jen v případě, že oddíly a přístavy opravdu odešlou příspěvek na provoz HKVS ve výši 10,00 Kč za registrovaného člena.

Opatření: naJa elektronicky a Majda v Kapitánské poště zaurgují neplatící jednotky vodních skautů.

KVS bude ve větší míře pořadatelem vodáckých akcí tak, aby na ně nebylo nutno doplácet.

2. Ústřední sraz kapitánů:

Záměrem srazu je jednak poskytnout účastníkům více atraktivní vodácké praxe, jednak projednat další směry výchovy, vzdělávání a vodáckých doplňků stezky. Podmínkou je však ekonomická rentabilita.

Opatření: Maximálně snížit náklady pro účastníky (Myšák, naJa)

Častou informací o vodácké náplni a projednávaných námětech získat co největší počet účastníků (Majda).

3. Řád vodních skautů a nový Statut KVS

Oba dokumenty vstoupily 1.1.2008 v platnost, proto je nutno je zveřejnit v Kapitánské poště a na www HKVS (Majda, Vezír).

4. Vzdělávání:

Odboru pro akreditaci vzdělávacích programů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR byla podána žádost o akreditaci kurzu Instruktor vodní turistiky. Při kladném vyřízení bude možnost organizovat LŠVS, KZ a některé Kapky tak, aby účastníci vedle osvědčení Junáka mohli obdržet i osvědčení s akreditací MŠMT (Vezír).

5. Výchova:

Na ÚSK je třeba dále pokračovat v diskuzi a výstupech o podobě vodáckých doplňků stezky a to v návaznosti na nové věkové stupně podle (zatím) experimentální stezky. Zpravodaj VRJ pro výchovu br. Dick přislíbil účast na ÚSK, přislíbil dotisky stezek s vodáckými doplňky a tisk „modré“ varianty knížky Nováček (Vezír).

6. Příští zasedání HKVS:

15. 2. 2008 v 17:00 h na Tortuze.

Hlavní bod jednání: Správa a provozování MSC Tortuga, vznik, postavení a požadavky ovd Hlavní přístav. Přizván místostarosta Bořek Slunéčko, místostarosta Jiří Navrátil.

Pozvat ovd HP: Vezír.

Pozvat pvs Modrá Flotila: Bimbo.

Zapsal: Vezír

Návrh programu ÚSK - JARNÍ SEMINÁŘ K+K 18. - 20. 4. 2008

Pořadatel srazu: HKVS

Termín: 18 - 20.4.2008

Místo: areál středního odborného učiliště elektrotechnického Plzeň - Škvřňany (stejně místo jako před 2 lety)

Ubytování: *varianta 1* - na postelích v prostoru internátu - cena 150,-Kč/osoba a noc
varianta 2 - ve vlastních spacácích na karimatkách v klubovně 93.ovs Delfini Habrová ulice 28; cena 50,-Kč/osoba a noc -maximální kapacita 35 osob - k dispozici kuchyňka, WC a sprcha
varianta 3 - ve vlastním spacáku a karimatce v klubovně 50.ovs Černá stěla v prostoru u autocampu Ostende - Velký Bolevecký rybník. Kuchyňka a sociální zařízení se dokončuje. Max. kapacita 10 - 15 osob.

Strava: plná penze v místě jednání - zabezpečuje Danko Šnebergerová + tým z přístavu OMAHA
Konečné účastnické poplatky, které zahrnují plnou penzi, ubytování, pronájem sálu, přílehlých prostorů, kuchyňky, sociálního zázemí a 4 hodinový pronájem bazénu včetně volného plavání, byly stanoveny takto:

Variant 1 - ubytování v prostoru srazu + plná penze: **500,-Kč/osoba** (nevrat. záloha **300,-**)

varianta 2 a 3 - ubytování mimo prostoru srazu + plná penze: **300,-Kč/osoba** (nevr. zál. **200,-**)

Číslo účtu: 666 55 333 / 2400, var.s.: 66 xxxxx (xxxxx - číslo organizační jednotky - přístavu); termín zaplacení zálohy do 10.3.2008

Přihlášky zasílejte elektronicky (formulář na www.hkvs.cz) do 10.3.2008 na lukas.boubin@uzsvm.cz nebo poštou: Lukáš Boubín, Bolevecká 2, 30100 Plzeň.

V ceně nejsou zahrnuty náklady na přepravu prostředky MHD. Varianta č.2 je na trase linky č.2 bez přestupu
varianta č.3 je na trase linek č.2 a 1 s přestupem.

Cena nepřestupné jízdenky je 12,-Kč.

Pohotovost místa srazu 18.4. od 17:00 hodin.

Příjezdová cesta bude tradičně značena, parkování před budovou.

Na setkání se všemi se těší přístav OMAHA, který připravil program v bazénu dle rozpisu v příloze.

Kontaktní adresa: michal.mertens@email.cz; tel.: 603 298 596

PROGRAM

Pátek 18.04.2008

Zahájení 20:00

Řád vodních skautů a nový Statut KVS (jejich praktický dopad)

- Síť VS
- postavení krajských kapitánů
- řídicí akty Sítě VS
- hospodaření KVS

Sobota 19.04.2008

8:00 Zahájení

Vzdělávání VS

- nová podoba kapitánské zkoušky – Datel, Pavel Česák
- akreditovaný program Instruktor vodní turistiky – Vezír
- jak dál s Kapkou (zkouškou vodáckého minima)
- LŠVS a ČLK VS – Kingkong, NA
- Nová podoba Admiralitní plavby aneb Získej kapitánský patent v Chorvatsku, ale česky (prezentace vzdělávacího programu – host ing. Vocel)

10:00

Skautská stezka a vodácké doplňky

